

அல்லது உறுதிமொழி

1974 ஏப்ரல் 22]

[மேலவைத் தலைவர்]

(17) திரு. ஏ. கே. வில்வம் (த)

(18) திரு. பி. எல்லமந்தா (ஆ)

(19) செல்வி சி. யோகாம்பாள் (த)

(பிற்பகல் 4.20)

2. இரங்கற் தீர்மானம்.

மேலவை முன்னர் உறுப்பினரான டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசாமி

முதலியார் மறைவு குறித்து

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : அறிவுலக இரட்டையர்களில் ஒருவரான டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் சென்ற 15-ஆம் தேதி இரவு காலமான செய்தியை இவ்வவைக்கு ஆழ்ந்த வருத்தத்துடன் தெரிவித்து, மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களை இரங்கற் தீர்மானத்தை முன்மொழி யுமாறு வேண்டுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே,

“தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவையில் 1946 முதல் 1970 வரை உறுப் பினராகவும், எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவும் விளங்கியவரும், 27 ஆண்டுகள் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராகப் பதவி வகித்தவரும், கல்வித் துறையிலும், மருத்துவத் துறையிலும் ஆக்கபூர்வமான பணிகள் பல புரிந்த தலைசிறந்த வல்லுநரும், உலக அறிஞர் பெரு மக்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த வரும், பொதுவாழ்வில் பண்பு மிக்கவருமான டாக்டர் ஏ. இலட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் இயற்கை எய்தியதைக் குறித்து இம்மன்றம் தனது ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறது. அன்றாது குடும்பத்தின ருக்குத் தனது ஆழ்ந்த இரங்கலையும், பரிவுணர்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறது”

என்ற இரங்கற் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

தலைவரவர்களே, அறிவுலக மேதைகளில் ஒருவரான டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களுடைய மறைவு தமிழகத்திற்கு மாத்திரமல்லாமல், அனைத்து இந்தியாவுக்கு மாத்திரமல்லாமல், உலக நாடுகளில் பலவற்றிலும் காங்கொனாத வேதனையைத் தருகின்ற ஒன்றாகும். இந்த மாமன்றத்தில்

(*) கடவுள் பெயரால் உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்ட உறுப்பினர்கள்,

(த) தமிழில் உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்ட உறுப்பினர்கள்.

(ஆ) ஆங்கிலத்தில் உறுதிமொழி எடுத்துக்கொண்ட உறுப்பினர்கள்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 ஏப்ரல் 22]

அவருடைய பேருரைகள் அரசு நடாத்தியவர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சியினர் களுக்கும், ஏன், நாட்டு மக்கள் அனைவருக்குமே நல்ல அறிவுரைகளாகத் திகழ்ந்திருக்கின்றன.

27 ஆண்டுகாலம் பல்கலைக்கழகத்தின் துணை வேந்தராக அவர் தொடர்ந்து பணியாற்றினார் என்பதும், இந்த மன்றத்திலே பல ஆண்டுகள் எதிர்க் கட்சித் தலைவராக விளங்கி அவருடைய அடக்க உணர்வினாலும், ஆற்றலாலும், பண் பாட்டினாலும் நம் அனைவருடைய உள்ளங்களையும் கவர்ந்தார் என்றும், அத்த கைய நல்லவர் ஒருவருடைய, வல்லவர் ஒருவருடைய பிரிவு நமக்கெல்லாம் ஆழ்ந்த துயரத்தை அளித்திருக்கிறது என்றும் சொல்லவே தேவையில்லை.

இரட்டையர்கள் என்ற புகழைப் பெற்றவர்கள் சர் ஏ. ஆர் முதலியார் அவர்களும், மறைந்த சர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களும் ஆவார்கள். ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் மறைந்த அன்று அவருடைய இல்லத்திற்குச் சென்ற போது, மற்றொரு புறத்தில் படுக்கையிலிருந்த ஏ. ஆர். முதலியார் அவர்களைச் சந்தித்தபோது, சகோதரப் பாசத்தோடு, கண்ணீர்த் துளிகள் சிந்த, அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் இன்னமும் என்னுடைய நெஞ்சிலே வேதனையைத் தந்துகொண்டிருக்கின்றன. அவர்கள் சொன்னார்கள், 'பிரியாமலேயே இருந் தோம், இன்றையதினம் பிரிந்து விட்டோம்'. இந்த வார்த்தைகளை மாத்திரம் தான் சொன்னார்கள். அதற்கு மேல் அவருடைய கண்களிலிருந்து தண்ணீர் தான் வந்தது. உதடுகளிலிருந்து வார்த்தைகள் வரவில்லை. அந்த இரட்டை யர்கள் தமிழகத்திற்கும், இந்தியாவிற்கும், உலக அரங்கிற்கும் ஆற்றியிருக் கின்ற பல்வேறான பணிகள் கருத்துச் சுரங்கமாக இருந்து அவைகளிலிருந்து வருகின்ற எண்ணங்கள் என்றென்றைக்கும் நிலைத்து நிற்கக்கூடியவை. ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள், பாடமொழிப் பிரச்சினை தமிழகத்தில் எழுந்த நேரத்தில், அதைத் தீர்த்து வைப்பதற்கான வழி முறைகளை இந்த அரசுக்கு நல்கிய விதமும், அதன் காரணமாக ஏற்பட்ட சுமுக சூழ்நிலையும் யாவரும் அறிந்த ஒன்றாகும். இராஜமன்னார் குழுவில் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் பிரதான அங்கம் வகித்து மத்திய-மாநில உறவுகள் எப்படி அமைய வேண்டும், எந்த அடிப்படையில் அமைய வேண்டும் என்பதற்குச் சிரிய, சிறந்த, செழுமிய கருத்துக்களையெல்லாம் தந்தார். இந்த மாமன்றத்திலே கூட, மத்திய-மாநில உறவுகள் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பது குறித்து அவர் பல உரைகள் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அவருடைய அடக்கம், அவருடைய அறிவு, ஆற்றல், அவருடைய அனுபவம் எல்லாம் மேலும் தமிழகத்திற்கு பல ஆண்டுகாலம் தொடர்ந்து இருந்திட வேண்டும் என்று நாம் விரும்பினோம் என்றாலும் இயற்கை அவரை நம்மிடமிருந்து பிரித்து விட்டது. அந்த ஆற்றல் மிக்கவ

முதலியார் மறைவு குறித்து

1974 ஏப்ரல் 22]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ருடைய பிரிவை எண்ணுகின்ற அதே நேரத்தில், அவர் தந்திருக்கின்ற கருத்துக்கள் அனைத்தையும் நம்முடைய நெஞ்சங்களில் பதியவைத்துக் கொண்டு பயிரியாற்றினால்தான், செயலாற்றினால்தான் நாம் அவருக்குக் காட்டுகின்ற நன்றி உணர்வு என்பதை எடுத்துக்கூறி, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கும், அவருடைய மக்களுக்கும், அவருடைய பிரிவால் ஆழ்ந்த சோகத்திலிருக்கின்ற அவருடைய சகோதரர் ஏ. ஆர். முதலியார் அவர்களுக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தை இந்த மன்றத்தின் சார்பாகத் தெரிவித்து, அமைகிறேன், வணக்கம்.

(பிற்பகல் 4.30)

* திரு. கே. ராஜாராம்: மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நானும் சில வார்த்தைகள் பேசி இந்தத் துக்ககரமான சம்பவத்தில் எனது அனுதாபத்தையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டில் அவருடைய முழுப் பெயரையும் சொல்லிப் பேசும் வழக்கமேயில்லை. டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் என்று சொன்னால்தான் அனைவருக்கும் புரியும். இந்தச் சபையில் அவர் அங்கத்தினராக வந்ததிலிருந்து எனக்கு அவரைத் தெரியும். நான் மிகவும் இளைஞரை இருந்து பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நேரத்தில், மறைந்த டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் 1946-ஆம் வருஷத்திலிருந்து இந்த அவையின் உறுப்பினராக இருந்தபோது அவர் இந்த அவையில் பேசுகிறார் என்றால், அன்றையதினம் பெரும்பாலோர் இரு மருங்கிலும் நின்று காத்திருந்து அவருடைய பேச்சைக் கேட்பது வழக்கம். அந்த வகையில் நானும் கேட்கும் பழக்கம் கொண்டவன். அந்தக் காலத்திலேயே ஆங்கிலத்தில் பேசுவதில் இரட்டையர்களாகிய ஏ. ஆர். முதலியார், ஏ. எல். முதலியார் இவர்கள் இருவரையும் தவிர சத்தியமூர்த்தி ஒருவர்தான் என்று சொல்லுமளவுக்கு ஆங்கிலத்தில் பேசி வந்தார்கள்.

டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவர். அவருடைய வாழ்க்கையில் எந்த ஒரு அரசியல் கட்சியோடும் கலந்துகொண்டு காரியங்கள் ஆற்றியதில்லை. நல்வாழ்வுத் துறையிலும் கல்வித் துறையிலும், தமிழ் நாட்டுக்கு மட்டுமல்லாமல், இந்த தேசத்திற்கு மட்டுமல்லாமல், இந்த உலகத்திற்கே அவர் பெரிய சேவை செய்திருக்கிறார். அவரைத் தமிழர் என்று சொல்வதைவிட உலகப் பிரஜை என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். ஒரு நான்கு, ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வரை அவர் வெளிநாட்டுக்குச் செல்லாத மாதமே இருக்காது. ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு வெளிநாட்டுக்குச் சென்று திரும்புவார். பல முறை அவர் வெளிநாடு சென்று திரும்பி, அவர் உடல் நலம் குறையாதிருந்த காலத்தில், அவர் ஆற்றிய உரையும் அவர் செய்த காரியங்களும், தமிழ் நாட்டுக்குப்

[திரு. கே. ராஜாராம்]

[1974 ஏப்ரல் 22]

பெரிய பெருமையை அளித்து வந்தன. உலக ஸ்தாபனமாகிய WHO -ன் தலைவராக இருந்து அவர் இந்த நாட்டுக்குப் பெருமையைத் தேடித் தந்தார். யாருக்கும் உதிக்காத பல நல்ல அபிப்பிராயங்களை யெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி அன்று பிரதம அமைச்சராக இருந்த பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களின் நட்பைப் பெற்றவர் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. உலக அரங்கில் கல்வியானாலும், நல்வாழ்வுத் துறையானாலும் அவர் ஈடுபாடு கொள்ளாத அங்கமே இருக்காது என்று சொல்லலாம்.

அதே மாதிரி டாக்டர் ஏ. ஆர். முதலியார் அவர்களும், வெகு நாட்களுக்கு முன்னால் எதிர்க் கட்சியின் சார்பாக, காங்கிரஸ் கட்சிக்கு எதிராக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்றாலும், கொஞ்சம் கூட வேறுபாடு காட்டப்படாமல், அவருக்குரிய மரியாதை அனைத்தும் அன்றிருந்த பிரதம அமைச்சர் பண்டித நேரு அவர்களால் காட்டப்பட்டு வந்தது என்பதை நாம் எல்லோரும் அறிவோம். அந்த இரட்டையர்கள் இருவருமே இந்தத் தமிழ் நாட்டுக்குத் தனித்த பெருமையைத் தேடித் தந்தவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் ஒருவர் இன்று நம் மிடையேயிருந்து மறைந்துவிட்டார் என்று எண்ணும்போது நமக்கெல்லாம் மிகவும் வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. இருப்பினும் எல்லோரும் ஒரு நாள் மறையவேண்டியவர்கள்தான் என்ற கருத்தை எண்ணிப்பார்த்து, நாம் ஆறுதல் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அன்றருடைய குடும்பத் தாருக்கு என் சார்பாகவும் நான் சார்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாகவும், ஆழ்ந்த அனுதாபங்களைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, அவருடைய ஆன்ம சாந்தி அடைய வேண்டுமென்று பிராத்தித்து முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* THIRU S. NARAYANASWAMY: Mr. Chairman, I am deeply grate for this opportunity to associate myself with the Hon. the Chief Minister in the resolution conveying our sympathies to the members of the late Dr. Lakshmanaswami Mudaliar's family. I had known him for 35 to 40 years. During the last ten years, perhaps 4 or 5 times, I met him at the Geneva, Paris or London airport, more than at Madras. Whether to praise him as a gynaecologist, as a Vice-Chancellor with deep insight into educational problems, or as the head of one of those many Commonwealth University Committees, or as the Chairman of the World Health Organisation, is very difficult for a person like me to adjudge. But I will only say that he was the very essence of consideration and kindness to people like me who went to him with many complex educational problems, from time to time.

1974 ஏப்ரல் 22]

[THIRU S. Narayanaswamy]

Mr. Chairman, I had the opportunity, when he was Vice-Chancellor, to invite him on a number of occasions to participate in very important and crucial functions. I remember with great poignancy that the very last function to which I invited him was the 75th Birthday of Sri C. D. Deshmukh at the Connemara Hotel. Despite his bodily infirmity, despite almost his total incapacity to move, he allowed his spirit to triumph over matter, and he willingly agreed, came and sat for two hours at one of the most interesting functions I had ever known, and made a speech which is writ very large in my memory.

Sir, I only want to emphasise one particular point, for which I invited this occasion to speak in memory of this departed leader. He was the Vice-Chancellor of the Madras University for a long time and he was also Leader of the Opposition in the Legislative Council. In being the former, he did not allow his style to be cramped in acting as Leader of the Opposition. He did not believe that it would lead to conflict of duties or conflict of interests. He was fearless and he did not mince words. When he wanted to say something in criticism of Government's action or policy, I do not remember his sparing himself, though at all times he exercised a restraint which was native to him, a restraint which was enviable and which I hope all of us would learn to cultivate, because that made him a model parliamentarian. This is what used to make me listen in rapt appreciation to Dr. Mudaliar all the time. At no time during even his preoccupation, did he fail to receive us with kindness, despite so many things that crowded his mind.

Sir, the way he functioned as Vice-Chancellor will require, perhaps 6 or 8 volumes to write; that covered not only a wide period but also an eventful period in the educational history of this State and the country. When he was Chairman of the Secondary Education Commission, I had occasion to appear before him to put evidence. On that occasion, I was allowed twenty minutes to give evidence, but for a whole hour he was cross-examining me about the need for commercial education in India, and he made me reappear before him, because he probably thought that my evidence was of some use. Such was the man, such were his manners and such was his talent. He died full of years, at 86, which is much longer than the expectation of life in India. We

[THIRU S. Narayanaswamy] [1974 ஏப்ரல் 22]

mourn the passing away of this great man. The Hon. the Chief Minister and the Leader of the Opposition very rightly emphasised the fact that the "Mudaliar twins" had become single—one is gone and the other is left. But, he died full of years and all that we may do is to say that the Almighty in his great wisdom has enabled him to leave sons of talent who are most likely to carry out the highest traditions he left behind.

I join the Hon. the Chief Minister in the Resolution of sympathy he has moved.

(பிற்பகல் 4.40)

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்: தலைவரவர்களே, நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்ட முதறிஞர் டாக்டர் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்கள் மறைவு குறித்து நமது அருமை முதல்வர் டாக்டர் அவர்கள் கொண்டு வந்த இரங்கல் தீர்மானத்தை இஸ்லாமியச் சமுதாயத்தின் சார்பில் தான் ஆதரிக்கிறேன். நமது அருமை முதல்வரவர்கள் டாக்டர் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்களைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது, அவருடைய மறைவு தமிழகத்திற்கு மட்டுமல்ல, அகில இந்தியாவிற்கு மட்டுமல்ல, அகில உலகிற்கே இழப்பு என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது முழுக்க முழுக்க உண்மை. ஏனென்றால் அவர்கள் இதைக் குறிப்பிடும்போது என் நினைவிற்கு ஒரு வாசகம் வந்தது. இங்கே தொழில் அமைச்சராக இருந்த நமது ஆர். வி. அவர்கள் பல முறை திருப்பித் திருப்பி இந்தச் சபையில் சொன்னது என் நினைவிற்கு வருகிறது. அடிக்கடி அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் செல்வார்கள், கனடா, ஆஸ்திரேலியாவிற்குச் செல்வார்கள். அங்கேயெல்லாம் இவரைக் காண்பவர்கள் நீங்கள் எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர் என்று கேட்பார்களாம். (I come from Madras) என்று ஆர். வி. அவர்கள் சொல்வார்களாம். மெட்ராஸ் என்றால் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்கள் வருகிறார்களே, அவருடைய ஊரை என்று கேட்பார்களாம். ஆம் என்று இவர் சொன்னால் Then you come from India. என்று சொல்வார்களாம். இந்தியாவை முதலியாரை வைத்துத் தெரிந்துகொள்ளக் கூடிய அளவிற்கு அவ்வளவு புகழும் பேரும் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். அத்தகைய பெரியார் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து விட்டது உண்மையிலேயே அகில உலக இழப்பு என்றால், அது மிகையாகாது என்பதற்காகத் தான் இதைக் குறிப்பிட்டேன்.

அவர்கள் இந்தச் சபையில் சுமார் 24 ஆண்டுகள் உறுப்பினராக இருந்தார்கள் என்று தீர்மானத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த 24 ஆண்டுகளிலே அவருடைய கடைசி காலமான 8 ஆண்டுகளில் அவருடன் நான் இங்கே உறுப்பினராக இருந்தது உண்மையில் நான் பெற்ற பெறும் பேறு என்று தான்

1974 ஏப்ரல் 22]

[திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்]

நான் சொல்வேன். நான் இந்தச் சபைக்கு வந்த பிறகு என்னுடைய அந்தஸ்து உயர்ந்தது. ஆனால் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்கள் இந்தச் சபைக்கு வந்ததால், இந்த சபையினுடைய அந்தஸ்து உயர்ந்தது என்றால், அது மிகையாகாது. அத்தகைய உத்தமர், பெரியவர் நம்மவரிடமிருந்து பிரிந்து விட்டது உண்மையே ஈடு செய்ய முடியாத பேரிழப்பு.

சுமார் 22 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருச்சியிலே முதன்முதலில் நான் அவருடைய பேச்சைக் கேட்கக் கூடிய வாய்ப்பைப் பேற்றேன். அவர் ஒரு மணி நேரம் ஆங்கிலத்தில் பேசினார். நான் பேச்சைக் கேட்டு அப்படியே மெய்மறந்து உட்கார்ந்து விட்டேன். இந்தியராக இருக்கக்கூடிய ஒருவர் இவ்வளவு அழகான ஆங்கிலம் பேச முடியுமாவென்று தான் எனக்கு நினைக்கத் தோன்றியது. அத்தகைய அழகான ஆங்கிலத்தில் பேசக்கூடிய ஆற்றலை அவர்கள் பெற்றிருந்தார்கள். இந்தப் பேச்சுத் திறமை அவருக்கு அகில உலகப் புகழைத் தேடித் தந்தது என்றால், அது பொருத்தமாக இருக்கும். நான் இந்தச் சபைக்கு வந்த சமயத்தில் தமிழகத்தினுடைய கவர்னராக மேதகு திரு. விஷ்ணுராம் மேதி அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர் ஒரு பழக்கத்தை வைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். மேல் சபையில் டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்கள் என்றைக்குப் பேசுகிறார்களோ அன்று அவருக்குச் சொல்லியனுப்ப வேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பார் போலும், டாக்டர் முதலியார் அவர்கள் என்றைக்குப் பேசுகிறார்களோ அன்றைக்கு கவர்னர் அவர்கள் வந்து உட்கார்ந்திருப்பார்கள், அவர் பேசிமுடித்தவுடன் எழுந்து போய் விடுவார்கள். அவருடைய பேச்சைக் கேட்பதற்கு கவர்னர் வரக்கூடிய நிலை இருந்தது. எவ்வளவோ பேச்சாளர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் யாருக்கும் கிடைக்காத சிறப்பு முதலியார் அவர்களுக்குக் கிடைத்தது. அவருடைய பேச்சைக் கேட்க கவர்னர் அவர்கள் வந்தார்கள் என்றால், அத்தகைய உயர்ந்த மேதையை இழந்து அவரைப்பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்வதில் வேதனையடைகிறேன். அவர்கள் சர்வகலாசாலை துணை வேந்தராக 27 ஆண்டுகள் இருந்தார்கள். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னார்கள், டாக்டர் லக்ஷ்மணசாமி முதலியார் அவர்களிடத்தில் சென்றால் ஒரு காரியமும் செய்து கொடுக்க மாட்டார், அவரிடம் everything on merits. தாட்சண்யம் என்பது கிடையாது, வேண்டியவர், வேண்டாதவர் என்பது கிடையாது என்று அவர்கள் என்னிடத்தில் சொன்னார்கள்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : உண்மையான காரியமாக இருந்தாக் சாதிக்கலாம்.

[1974 ஏப்ரல் 22]

திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப் : அவரிடம் தாட்சன்யம் என்பது கிடையாது, everything on merits. என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னார்கள். அது என் நினைவிற்கு வருகிறது. அத்தகைய உத்தமமான பெரியவர் அவர்கள் மறைந்துவிட்டதற்கு நானும் என்னுடைய சார்பில் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 4.50)

திரு. எஸ். எஸ். ராமசாமி பட்டையாச்சி : தலைவரவர்களே, இன்று நமது முதல்வரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட டாக்டர் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்களுடைய மறைவு குறித்த இரங்கல் தீர்மானத்தின்மீது சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் விரும்புகிறேன். இங்கே மற்றவர்கள் பேசியபோது, டாக்டர் ஏ. எஸ். முதலியார் அவர்களுடைய உயர்வைப் பற்றியும் பெருமையைப்பற்றியும், புகழைப்பற்றியும் விரிவாக எடுத்துக் கூறினார்கள். அவர் மருத்துவத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும், அரசியல் துறையிலும் மிகவும் திறமை மிக்கவராக இருந்தார். அதோடு, மருத்துவத் துறையிலும், கல்வித் துறையிலும் அகில உலகப் புகழ் பெற்றிருந்தார். அகில உலகக் குழுக்களில் தலைவராகவும், உறுப்பினராகவும் இருந்து பணியாற்றியிருக்கிறார். அங்கே யெல்லாம் பெரும் புகழைப் பெற்றிருந்தார். அகில உலகப் புகழும், பெருமையும் அவருக்கிருந்த அதே சமயத்திலே இந்த மன்றத்தினுடைய கூட்டங்களிலேயும் கலந்துகொண்டு, இதற்கான அறிவுரைகளைச் சொல்வதில் தவறியதில்லை. அவைகளெல்லாம் உலக மக்களுக்காக இருக்கலாம். ஆனால், இது தமிழக மக்களுக்கு ஆற்றும் சேவையாக இருக்க வேண்டும்; உதனியாக இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்து நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டுமென்ற எண்ணத்தோடு, நீண்ட நாள் நம் மத்தியிலே, இந்த மன்றத்திலே இருந்து நல்ல கருத்துக்களை, எதிர்க் கட்சியினராக இருந்துகொண்டே, எடுத்துக் கூறினார்கள். எதிர்க் கட்சி என்றால் எதிர்க்க வேண்டுமென்ற நிலையிலே எப்போதும் அவர் பேசியதில்லை. அவர் நாட்டுக்கு வேண்டிய பொதுவான விஷயங்கள், நாடு நல்ல முறையில் நடப்பதற்கான கருத்துக்கள் அகியவற்றை இந்த மன்றத்திலே எடுத்துக் கூறி வந்திருக்கிறார்களென்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அவர் இந்த மன்றத்திலே உறுப்பினராக இருந்தபோது நானும் அவரோடு இருந்திருக்கிறேன் என்ற ஒரு பெருமையைத்தான் நானும் கொள்கிறேன். அவ்வளவு பெரிய, உயர்ந்த, தமிழகத்தினுடைய புதல்வர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டதற்காக, அவருடைய குடும்பத்தாருக்கு என்னுடைய அனுதாபத்தையும், வருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1974 ஏப்ரல் 22]

* திரு. ஆர். சக்தி மோகன் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, முதல்வரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த இரங்கல் தீர்மானத்தின் மீது நானும் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். அறிவுக்கும், ஆற்றலுக்கும் தமிழ் நாடு உலகத்திற்குத் தந்த இரட்டைச் செல்வங்களுள் ஒருவர்; மரியாதைக்குரியவர்; மகத்துவம் மிக்கவர்; நாமெல்லாம் காலமெல்லாம் நினைத்து நினைத்து வணங்குவதற்குரிய மிகப் பெரிய மேதை; அறிவுத் துறையில், குறிப்பாக மருத்துவத் துறையில்—குறிப்பாக மகப் பேறு மருத்துவத் துறையில் தமக்கு நிகரில்லையென்ற ஒரு நிலையைச் சாதித்துக் காட்டியவர் டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களாவார்கள். அவரைக் காலம் விழுங்கிவிட்டது. அவருடைய திறமையைப்பற்றியும், தீர்க்கதரிசனம்பற்றியும் படித்துப் பார்த்தவனே தவிர, அவரோடு பழகிப் பார்த்தவனல்ல நான். என்றாலும், நாட்டைப் பிடித்த துரதிருஷ்டமோ என்னமோ மிக மிக நாட்டுக்குத் தேவையானவர்களை ஆண்டவன் வேகம் வேகமாக இழுத்துக்கொண்டிருக்கிறான். அதிலும், டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் கிட்டத்தட்ட 100 ஆண்டுகாலம் வாழ்ந்திருந்தாலும், இன்னும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து, மக்களுக்காக அவர் செய்ய வேண்டிய முக்கிய பணிகளை நிறைவேற்றியிருக்கலாம். அவர்கள் மறைந்து விட்டார்களென்பதை நினைக்கவே முடியவில்லை. அவர் அறிவாற்றலில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த அளவுக்கு ஆண்டவனிடமும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். ஆகவே, அவருடைய ஆன்மா அமைதி பெற வேண்டுமென்று ஆண்டவனை வேண்ட வேண்டியதில்லை. அவர் மறைவால் ஏற்பட்டுள்ள பெரிய குனியத்தை விரைவில் நிறைவு செய்ய அருள் புரியும்படி ஆண்டவனை வேண்டி, முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் மறைவு குறித்து இந்த அவை தனது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிக்கும் வகையில் முதலமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்த அந்தத் தீர்மானத்தோடு நானும் என்னுடைய இரங்கலை இணைத்துக் கொள்கிறேன் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் மகப்பேறு மருத்துவத்திலும், கல்வித் துறையிலும் மிகப் பெரும் விற்பன்னராக விளங்கியதோடு, சர்வதேச ஸ்தாபனங்கள் பலவற்றிலே பங்கேற்று, நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் பெருமைக்குரிய ஒரு முன் மாதிரியாக இருந்தாரென்பது நம் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயமாகும். தமிழ் நாட்டிலே ஆங்கிலத்திலே உரையாற்றுகின்ற திறன் பெற்ற பலர் இருந்தார்கள். ரைட் ஆனரபுள் ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரிகள்; சர் சி. பி. ராமசாமி ஐயர்; சர் ஏ. ராமசாமி முதலியார்; சர் எஸ். ராதா

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

[1974 ஏப்ரல் 22]

கிருஷ்ணன் இவர்களெல்லாம் மிகத் திறமைசாலிகளாக இருந்தார்கள். ஆங்கிலேயர்கள் கூட—தாய்மொழியாக ஆங்கிலத்தைக் கொண்டவர்கள் கூட—பல நேரங்களில் இவர்களுடைய ஆங்கிலச் சொற்பொழிவுகளைக் கேட்க மிகவும் ஆசைப்பட்டார்கள். இவர்கள் எல்லோரும் மிக ஆழமான கருத்துக்களை ஆங்கில மொழியில் எடுத்துக் கூறி அவர்களுடைய உள்ளங்களைக் கவர்ந்ததாக பல ஆசிரியர்கள் எழுதியவற்றைப் படித்திருக்கிறேன். அவர்களிலே சிலருடைய பேச்சுக்களை, அறிவு வளர்ச்சி இல்லாத காலத்தில் நான் கேட்டிருந்தாலும்கூட, இப்போது படிக்கின்றபோது அவைகளெல்லாம் மிகுந்த உணர்ச்சியூட்டுவனவாகவும் அதே நேரத்தில் மிக உயர்ந்த அமைப்பில், உயர்ந்த தரத்தில் உள்ளனவாகவும் இருப்பதைப் பார்க்கிறேன். இந்த அவையில் டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்கள் 24 ஆண்டுக்காலம் ஆற்றியிருக்கிற உரைகளை இளம் உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் படித்துப் பார்க்கின்றபோது, அவருடைய அறிவுக் கூர்மையையும், எடுத்துச் சொல்லும் திறனையும், அச்சமற்ற போக்கையும் தெளிவாக உணர்ந்துகொள்ள முடிகிறது. அப்படிப்பட்ட ஒரு பெரியவர், தமிழ் நாட்டில் சிறந்த அறிவாளிகளுள் ஒருவர் மறைந்துவிட்டது தமிழகத்திற்கு ஒரு பெரிய நஷ்டமாகும். அந்த நஷ்டம் விரைவிலே இன்னும் பல அறிவாளிகள் தோன்றி ஈடு செய்யப்படுமென்ற நம்பிக்கையை நாம் உண்டாக்கிக் கொண்டு ஆறுதல் பெறுவோமென்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு அன்றாது குடும்பத்தாருக்கும், அவருடைய சகோதரர் டாக்டர் ஏ. ராமசாமி முதலியார் அவர்களுக்கும், நம்முடைய அவையின் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்களுக்கும் என்னுடைய ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்து, முடிக்கிறேன்.

* THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, I join in this Resolution of the Hon the Chief Minister in expressing this House's solicitude and deep feelings to the departed Dr. A. L. Mudaliar and in conveying our feelings to the members of his family. Sir, it is needless for me to repeat what has already been stated in this House. But there are certain points which I would like to bring to the notice of the Members, though, I am sure, most of them know about them. Some of the points have been touched upon by my hon. Friend Thiru Armugaswami. Sir, during the time when the Madras University as well as the State of Madras were at the pinnacle of educational glory, we had a galaxy of Vice-Chancellors knowing the English language, who can speak and teach in English even to Englishmen abroad. Sir, I do remember an occasion when an application was made for a Professor of English in the

1974 ஏப்ரல் 22] [THIRU G. Vasantha Pai]

Madras University to the Oxford University, the person concerned was asked: "Do you want the first rate Indian or a third rate Englishman?" It was during the time when the Vice-Chancellor of the University was Dr. A. L. Mudaliar that this request was made to the Oxford University and a reply came, "If you want a first rate Indian, it is Mr. Ayyappan Pillai". It was always the first rate people that were appointed in those days. It is needless for me to state that Dr. C. R. Reddy was the Vice-Chancellor of Andhra University, the Rt. Hon. Srinivasa Sastri, a name to conjure with, was the Vice-Chancellor of Annamalai University, Dr. A. L. Mudaliar, an equally ranking educationist was the Vice-Chancellor of Madras University and Dr. Radha-Krishnan, a Philosopher Statesman, was the Vice-Chancellor of Benares Hindu University. All of them shed lustre which Tamil Nadu or Madras as it then was could well be proud of. Sir, these were people who had the highest of thoughts in education and whose educational attainments were also of a very high order. I remember, Sir, when the Rt. Hon. Srinivasa Sastri went to the Round Table Conference, many delegates got up from their seats and asked, "Is he the Indian who could talk in such chaste English?" Sir, this was the quality of our education and this should not only be an eye-opener to us but also should be a beacon-light for the many Vice-Chancellors to follow in his foot-steps.

MR. CHAIRMAN: Footprints on the sands of time.

THIRU G. VASANTHA PAI: Yes, Sir, footprints on the sands of time. I thank you for giving me the apt phrase on this occasion. Sir, "Lives of the Great men all remind us, we can make our lives sublime; and departing leave behind footprints on the sands of time."

Sir, not only in the field of education but also in the field of medicine, Dr. Mudaliar shone as a great medical man. He was a great Gynaecologist and Obsterician and many of his students would bear testimony to the colossal knowledge he had in this department. Sir, when I think of Dr. Mudaliar—the last time I heard him was on the floor of this House when I just became a Member—I actually think of what Dr. C. P. Ramaswami Ayyar said of the late Dr. Annie Besant—that he was a person of wide parts, deep penetration, quick conception and easy delivery.

[Thiru G. Vasantha Pai]

[1974 ஏப்ரல் 22]

Sir, he has left us and I think Tamil Nadu has a great void which it is difficult to fill. I hope that in future whenever the Government think of appointing Vice-Chancellors, they will choose persons of his calibre and not persons of lesser dimensions, though their political affiliations or other things may qualify them for that purpose. Thank you.

* THIRU D'MONTE DENZIL VINCENT: Mr. Chairman Sir, to the many tributes that have been paid to the departed soul, I would like to add my humble tribute not only on my behalf but on behalf of the Christian community and the Anglo-Indian community of teachers and students. Dr. Mudaliar was a man of great integrity, unusual courage and a surgeon-extraordinary. In 1923 he was a Member of the Syndicate and from the beginning he was the champion of minorities and minority-run institutions. Under his wise stewardship as Vice-Chancellor from 1942 onwards, new Colleges and new Specialities sprang up in abundance. Dr. Mudaliar did not believe in restricting education to a few. He believed that quality should go hand in hand with quantity. I may point out that his interest in the students was very great and in 1965 when the anti-Hindi agitation was raging, he spoke from the Legislature and the University Forum for humane treatment of the students. In 1970 when the agitation for giving freedom of choice of medium of instruction was raging, Dr. Mudaliar, bed-ridden as he was, did not hesitate to make known where his sympathies lay. The services that he rendered to our schools and colleges and the deep and abiding interest that he took in the Nurses' Association are matters that cannot be obliterated, for which the Anglo-Indian and Christian Communities are ever grateful. His services through the Rajamannar Committee, the last Committee on which he served, are fresh in our memory and that will form a subject of debate in this House. By strange co-incidence, the debate on the Rajamannar Committee Report was taken up in the other House on the day he passed away.

MR. CHAIRMAN: It will be taken up in this House also day after to-morrow.

THIRU D'MONTE DENZIL VINCENT: Whatever might be our views on the subject of State autonomy, there is no doubt that the Rajamannar Committee Report will live as a working docu-

1974 ஏப்ரல் 22] [Thiru D'Monte Denzil Vincent]

ment of Constitutional progress in our country. Sir, I do not want to deal with his activities in the international field or in the World Health Organisation. Dr. Mudaliar lived a full and rich life. He rendered great service to all communities in Tamil Nadu and in the country. To the departed soul, the Government and the people of Tamil Nadu can pay a fitting tribute by having either a University or a Post-Graduate School of Medicine installed and named after him, for which he laboured long. If a Post-Graduate School is to be named, I respectfully suggest that it should be called "ALMS" which elaborated means "Arcot Lakshmanaswami Mudaliar School".

(பிற்பகல் 5.00)

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, இன்று அவையின்முன் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் முன் மொழிந்துள்ள தீர்மானத்தை மிகவும் வருத்தத்துடன் ஆதரிக்கின்றேன். டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள் தமிழ் நாட்டில் பிறந்து, தமிழராக வாழ்ந்து, தமிழ் நாட்டிற்கும், தமிழ் நாட்டின் நல்வாழ்வுத் துறைக்கும் அளவிறந்த சேவைகளைச் செய்திருந்ததோடு, முன்னே பேசிய எல்லோரும் எடுத்துக்காட்டியபடி, உலகப் புகழ்பெற்ற ஒரு தமிழராகவும் வாழ அவரால் முடிந்திருக்கிறது. அதை நினைத்து நாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தகொண்டிருந்தோம். அவர் 86 வயது வரை வாழ்வாங்கு வாழ்ந்தார். தான் ஈடுபட்ட துறையிலே தனக்கு முன்னே ஒருவர் இல்லை என்று சொல்லும் அளவுக்கு முன்னணியில் நின்றார். பல்கலைக் கழகத்தில் 27 ஆண்டுக்காலம் துணைவேந்தராக இருந்த சரித்திரத்தை இந்தியாவிலேயே அவர் ஒருவர்தான் பெற்றவர் என்ற பெருமையையும் அவர் அடைந்திருந்தார். அவரை இழந்தது ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு இழப்பு என்ற எண்ணம் நமக்கு ஏற்படுவது இயற்கை.

பயிற்சி மொழியில் துரதிர்ஷ்டவசமாக பல சந்தர்ப்பங்களில் இதே மேலவையில் நான் அங்கம் வகித்த காலத்திலும், இந்த மேலவைக்கு வெளியே பல மேடைகளில் நாங்கள் இரண்டு பேரும் சந்தித்த காலத்திலும், சந்திக்காத நேரங்களில் தனித்தனியாகவும் கடுமையான கருத்து வேற்றுமைகளைக் கொண்டிருந்தோம். அப்படியிருந்துங்கூட, அவர் மேலவையில் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில், எனக்குப் பின்னே என்னை மறுத்துப் பேசுகிற வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தபோதுங்கூட, ஒரு எளியவராக அவருடைய கல்வி நிலைக்கும், அவருடைய திறமைக்கும் புலமைக்கும் ஆணவம் என்பதே மூலப்பொருள், எனக்கு அவர் எப்படி பதில் கொடுத்தார் என்று நினைத்துப் பார்க்க

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1974 ஏப்ரல் 22]

கிறேன். “இப்பொழுது தாய்மொழிப் பற்று எனக்கில்லை என்று எண்ண வேண்டாம். புலமை பெற நான் வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டேன். வேறு மொழி மாநிலத்தில் நீண்டகாலம் வாழ்ந்துவிட்ட குடும்பத்தைச் சார்ந்தவன்” என்று சொன்ன சொற்கள் எனக்கு நன்றாக நினைவுக்கு வருகின்றன.

நிர்வாகத் திறமையில், பல்கலைக் கழகத்தில் அவர் மிக உறுதியான நிர்வாகியாகவும், வேறு எந்தவிதமான குறைபாடுகளுக்கும் இடங்கொடுக்காத ஒரு கண்டிப்பான நிர்வாகியாகவும் இருந்தார் என்பது தெரியும். ஆங்கில மொழியிலே அவர் பெற்றிருந்த புலமைகளைப்பற்றி இரண்டு கருத்துக்கள் இருக்க முடியாது. அவர் வாழ்ந்த காலத்தில், ரைட் ஆனரபிள் சீனிவாச சாஸ்திரியாரும், லட்சுமணசாமி முதலியாரும், ராமசாமி முதலியாரும் தோன்றினார்கள் என்றால், அந்தத் தலைமுறை, அந்தக் காலத்தை வைத்து நாம் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ள உரிமை உண்டு என்றாலும், அந்தச் சூழ்நிலையில் ‘சில்வர் டங்’ சீனிவாச சாஸ்திரியாரும், இலட்சுமணசாமி முதலியாரும் தோன்ற முடிந்தது. ஆனால் அந்த இடம் சூனியமாகப் போகாது. அந்த இடத்தைத் தங்கள் தாய் மொழியின் மூலம், ஆனால் நிர்வாகத் திறமையிலே அவருடைய வாரிசாக, திரு. சுந்தரவடிவேலும், திரு. வரதராஜனும் இன்று நிரப்பியிருக்கிறார்கள். இன்னும் நிரப்ப அவருடைய வாரிசு தோன்றுவார்கள். மொழி மாறினாலும் திறமை மாறாது. மாறவேண்டியது மாறியது. மாறக்கூடாதது மாறாது இருக்கும் என்ற நம்பிக்கையை நாம் இன்று அவருடைய நினைவு நாளில் கொள்கிறோம். அவருடைய மகன், டாக்டர் வேணுகோபால் அவர்கள் புகழ் பெற்று மருத்துவத் துறையில் முன்னணியில் நின்று இன்று நல்லதொரு மருத்துவராகப் பணியாற்றி வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து நல்ல திறமையும், புலமையும் பெற்று தமிழ் நாட்டிற்கும் இந்தியா விற்கும் புகழ் தேடித் தந்த அந்தப் பெரியவருக்காக நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தில் கலந்துகொண்டு நானும் அஞ்சலி செலுத்துகிறேன்.

(பிற்பகல் 5.10)

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : 1887-ஆம் ஆண்டு, அக்டோபர் திங்கள், 14-ஆம் நாள் பிறந்த டாக்டர் ஏ. லட்சுமணசுவாமி முதலியார், கர்நாடகில் உயர்நிலைக் கல்வியை முடித்து, சென்னை கிறித்துவக் கல்லூரியிலும், மருத்துவக் கல்லூரியிலும், கலை, மருத்துவம் ஆகிய துறைகளில் பட்டம் பெற்றார்.

அவர் அனைத்திந்திய மருத்துவக் குழு தொட்டங்கப் பெற்ற நாளிலிருந்து, அதாவது 1931-லிருந்து 1970 வரை அதன் உறுப்பினராக இருந்தார். மருத்துவத்துயர் தணிப்பு, கல்வி குறித்த போஹர் (Bhore) குழு, கல்வி குறித்த

1974 ஏப்ரல் 22]

[மேலவைத் தலைவர்]

மத்திய ஆலோசனைக் குழு, அறிவியல் தொழில் ஆராய்ச்சி குறித்த ஆலோசனைக் குழு, தொழில் நுட்பக் கல்வி குறித்த அனைத்திந்தியக் குழு, பல்கலைக் கழக ஆணைக் குழு, மானிய ஆணைக் குழு, உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் இந்தியப் பிரதிநிதிகள் குழு, அனைத்து நாடுகள் கல்வி, அறிவியல், பண்பாட்டு நிறுவனத் திற்கான இந்தியப் பிரதிநிதிகள் குழு, ஆகியவற்றில் உறுப்பினராக இருந்துள்ளார். அதுவன்றி, Inter-University Board of India நிலைக்குழு, கல்வித்துணைக் குழு, இடை நிலைக் கல்வி ஆணைக் குழு மற்றும் உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் நிர்வாகக் குழுக்களின் தலைவராகவும் பணி புரிந்தார்.

கல்வித் துறையில் அவர் ஆற்றிய பணி அளவிடற்கரியது. 1942 முதல் 1969 வரை சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தராக இருந்து, “சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்” என்பதை “ஏ. எஸ். பல்கலைக் கழகம்” என்று வெளி உலகத்தினர் கூறும் அளவிற்கு நற்பணியாற்றி, பெயரும், புகழும் பெற்றவர். இந்திய நாட்டைப் பொறுத்தவரை அவர் இடம் பெருத கல்வி நிறுவனக் குழுக்களே இல்லையெனலாம்.

அதேபோன்று மருத்துவத் துறையில் அவரது பணி சும இணையற்றதாகும். அத்துறையில் உலகிலுள்ள தலை சிறந்த நிபுணர்களில் ஒருவராக அவர் திகழ்ந்தார். 1939 முதல் 1942 வரை மகப்பேறு, மகளிர் நோயியல் பிரிவு பேராசிரியராகப் பணியாற்றி நான்கு ஆண்டுகள் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியின் முதல் வராக அப்பதவியில் அமர்ந்த முதல் இந்தியராக அவர் விளங்கினார். அவர் எழுதிய clinical obstetrics and a case book for nurses என்ற பாடப் புத்தகம், நம் நாட்டிலும் மேல் நாடுகளிலும் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பாட நூலாக விளங்கி வருவது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

அவரது பணியினைப் பாராட்டி 1963-ல் குடியரசுத் தலைவர் அவர்களால் ‘பத்ம விபூஷன்’ பட்டம் அளிக்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தமது தீர்மானத்தில் கூறியதைப் போன்று, இந்த அவையில் 24 ஆண்டுக் காலம் உறுப்பினராகவும், எதிர்க் கட்சித் தலைவராகவும் இருந்து அவர் ஆற்றிய பணியை யாராலும் மறக்க முடியாது. அவர் ஒரு சிறந்த பார்லிமெண்டேரியாக விளங்கி, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் எம்முறையில் இயங்க வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கினார் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அவரது ஆங்கிலப் பேச்சு எல்லோரையும் கவரத் தக்கது. அவர் மேலவை உரிமைக் குழுவில் 1956 முதல் 1967 வரையிலும், பின்னர் 1969-70 வரையிலும் தலைவராக இருந்தார். உறுதிமொழிக் குழு ஆரம்பிக்கப்பட்ட நாளிலிருந்து, அதாவது 1955 முதல் 1965 வரையிலும் அதன் தலைவராக இருந்து நற்பணியாற்றினார்.

[மேலவைத் தலைவர்]

[1974 ஏப்ரல் 22]

அவரது மறைவால் ஒரு தலை சிறந்த மேதையை நம் நாடு இழந்துவிட்டது.

அன்றாது மறைவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில், உறுப்பினர்கள் இரண்டு நிமிடம் மவுனமாக எழுந்து நிற்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

[அவையினர் இரண்டு நிமிடங்கள் மவுனமாக எழுந்து நின்றனர்.]

தீர்மானம் ஏகமனதாக நிறைவேறியது.

3. அறிவிப்புகள்.

(1) அரசின் கொரடா நியமனம்.

MR. CHAIRMAN : I have to announce to the House that Thiru Era. Sambasivam, M.L.C., has been appointed Government Whip in the Council with effect from today.

(2) அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவு.

MR. CHAIRMAN : I have to announce that at a meeting of the Business Advisory Committee held at 3-30 p.m. today, the following programme of business has been decided on :

23-4-1974 : 1. Government Resolution relating to appointment of Archakas.

2. Government Bills.

24-4-1974 Discussion on Government Resolution on State
to Autonomy and the Rajamannar Committee Report.

27-4-1974

The House will meet at 3-30 p.m. on the 23rd April and at 4 p.m. on other days.

மறைந்த டாக்டர் ஏ. எல். முதலியார் அவர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும் வகையில், இம் மேலவை இப்போது கலைந்து மீண்டும் நாளை செவ்வாய்க் கிழமை 23-4-1974 மாலை 3-30 மணி அளவில் கூடும்.

(பிற்பகல் 5-12)

பின்னர், அவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.